

OBSAH PRVÉHO DÍLU DEKAMERONU

<i>Předmluva</i>	9
<i>Den první.</i> Počíná se první den Dekameronu, kdy po výkladu spisovatelovu, kterak se přihodilo, že osoby, kteréž později vystoupí, se sešly, aby si vyprávěly pod vládou Pampineinou, se hovoří, o čem komu je právě libo	13
<i>Povídka první.</i> Ser Chapelet klamnou zповědí ošálí zbožného mnicha a zemře; ačkoli pak byl za svého života hanebníkem, je po smrti pokládán za světce a nazýváán svatým Chapeletem	37
<i>Povídka druhá.</i> Žid Abraham, nutkán Jeanotem ze Sévigné, odebere se do Říma; a zhlédna špatnost kněží, vrátí se do Paříže a stane se křesťanem	53
<i>Povídka třetí.</i> Žid Melchisedech vyvázne povídkou o třech prstenech z velikého nebezpečení, schystaného mu Saladinem	59
<i>Povídka čtvrtá.</i> Mnich, upadlý do hříchu, zasluhujícího nejtěžšího potrestání, uchrání se trestu, vytkna svému opatovi vhodně touž vinu	63
<i>Povídka pátá.</i> Markýza z Montferratu ukrotí hostinou z krmí ze slepic a několika roztomilými slůvky zběsilou lásku krále francouzského .	68
<i>Povídka šestá.</i> Řádný muž usadí pěkným výrokem ohavné pokrytectví řeholníků.	72

- Povídka sedmá. Bergamino si dobírá náhlý záchvat lakomosti messera Cana della Scala, vypravuje mu povídku o Primasseauovi a opatovi clugnském 76
- Povídka osmá. Guiglielmo Borsiere žertovnými slovy se posmívá lakomosti Ermina de' Grimaldi 82
- Povídka devátá. Král cyperský, jenž byl zbabělý, stane se statečným, když se mu gaskoňská paní byla vysmála 86
- Povídka desátá. Mistr Alberto z Bologne vhodně zahanbí paní, která ho chtěla zahanbiti, že byl do ní zamilován 88
- Den druhý.* Počíná se druhý den, kdy za vlády Filomeniny se rozmlouvá o lidech, kteří, byvše krušeni mnohými strastmi, dospěli kromě veškeré naděje šťastného konce 97
- Povídka první. Martellino, kterýž dělal, jako by byl mrzákem, předstírá, že byl uzdraven na hrobě svatého Jindřicha, ale když se pozná jeho podvod, je zpráskán a pak jat a v nebezpečení, že bude za hrdlo pověšen, vyvázne však na konec 99
- Povídka druhá. Rinaldo d'Asti, kterýž byl oloupen, dostane se do Castelu Guiglielma a leží hospodou u ovdovělé paní; a když mu jeho škoda byla nahrazena, vrátí se živ a zdráv domů . . . 105
- Povídka třetí. Tři mladí mužové, promrhávající svůj majetek, zchudnou: jeden jejich bratřevce se navrátí domů ze zoufalství v průvodu opatovu a shledá, že tento opat je dcera krále anglického, kteráž jej pojme za manžela a jeho ujcům nahradí všechny ztráty, dopomohouc jim opět k blahobytu 113
- Povídka čtvrtá. Landolfo Ruffolo zchudne a stane se korsárem; a jat Janovany se ztroskotá, ale na bedně, plné nejdražších klenotů, vyvázne; na Korfu ujme se ho jedna žena, i vrátí se bohat domů 124
- Povídka pátá. Andreuccio z Perugie, jenž

přibyl do Neapole nakoupiti koní, jsa jedné noci postížen trojím zlým dobrodružstvím, vždycky vyvázne a vrátí se domů s jedním rubínem . . . 131

P o v í d k a š e s t á. Madonna Beritola, nalezená s dvěma srnami na jednom ostrově, když byla pozbyla dvou synů, odebere se do Lunigiany: tam jeden z jejích synů se dá do služeb jejího pána a lehá s jeho dcerou, i jest uvržen do žaláře. Sicilie se vzbouří proti králi Karlovi, a syn, poznaný matkou, se ožení s dcerou pánovou, a když byl jeho bratr nalezen, stanou se opět vznešenými osobami 146

P o v í d k a s e d m á. Sultán babylonský pošle králi algarbskému za manželku svou dceru, kteráž se za různých dobrodružství v době čtyř roků dostane do rukou devíti mužů na rozličných místech: na konec, byvši navracena otci jakoby pan-
na, odebere se, jakož dříve hodlala, ke králi algarbskému za manželku 162

P o v í d k a o s m á. Hrabě z Angersu, falešně byv obviněn, jde do vyhnanství a zanechá své dvě děti na různých místech v Anglii, a navrátě se neznám stihne je v dobrém stavu, i táhne jako pacholek s vojskem krále francouzského, a když jest uznán za nevinného, dostane se mu zase jeho dřívějšího postavení 187

P o v í d k a d e v á t á. Bernabo z Janova, podveden Ambrogiuolem, přijde o všecko a nařídí, aby jeho nevinná manželka byla zabita. Ta unikne a v mužském oděvu slouží sultánovi: nalezne podvodníka a přivede Bernaba do Alexandrie, odkudž, když byl podvodník potrestán a sama byla opět oblékla ženské šaty, s manželem se vrátí bohati do Janova 205

P o v í d k a d e s á t á. Paganino z Monaca uloupí manželku messeru Ricciardovi di Chinzica, kterýž zvěda, kde je, odeběře se tam, a když se byl sprátelil s Paganinem, žádá ji od něho nazpět, kterýž, bude-li ona chtíti, mu ji slíbí. Ona nechce se s ním vrátiti, ale stane se po smrti messera Ricciarda manželkou Paganinovou . . . 220

- Den třetí.* Končí se druhý den Dekameronu: a počíná se třetí den, kdy se rozpráví za vlády Neifiliny o lidech, kteří obratností dosáhli něčeho, po čem velice bažili, nebo opět nabyli něčeho ztraceného 233
- Povídka první.* Masetto z Lamporecchia se tváří němým a stane se zahradníkem v ženském klášteře, kde všechny řeholnice usilují o závod, aby s ním ležely 237
- Povídka druhá.* Pacholek z konírny leží s manželkou Agilulfa krále, což Agilulf mlčky zpozoruje; vynajde ho a ostříhá: ostříhaný ostříhá všechny ostatní a tak se vyvlékne ze zlélčky 245
- Povídka třetí.* Pod pláštěm zpovědi a nejčistšího svědomí jedna paní, zamilovaná do mladého muže, přiměje mnicha, kterýž to nepostřehne, že jí umožní, aby její slastná dychtivost došla úplného uspokojení 252
- Povídka čtvrtá.* Don Felice poučí bratra Puccia, jak dojde věčné blaženosti, vykoná-li určité pokání: kterémuž se bratr Puccio podvolí, a zatím don Felice užívá dobrých časů s manželkou bratrovou 263
- Povídka pátá.* Zima daruje messeru Francescovi Vergellesovi komoně a zato hovoří, maje dovolení jeho, s jeho paní, a ježto ona mlčí, odpovídá sám sobě jejím jménem, a podle jeho odpovědi dopadne pak výsledek 270
- Povídka šestá.* Ricciardo Minutolo miluje manželku Filippella Fighinolfa, i dovědév se, že je žárlivá, pohnul ji, když jí byl předstíral, že Filippello má býtí druhého dne s jeho ženou v lázni, že tam jde a domnívajíc se, že byla se svým manželem, shledá, že dlela u Ricciarda . . . 278
- Povídka sedmá.* Tedaldo po rozmíšce s paní, již miluje, odejde do Florencie: navrátí se odamtud po nějakém čase jako poutník: hovoří s paní a prokáže jí její omyl a zachrání od smrti jejího manžela, kterémuž bylo již dokázáno, že ho zabil, a smíří ho se svými bratry; a potom opatrně užívá se svou paní 288

P o v í d k a o s m á. Ferondo požije jistého práš-
ku a je pohřben jako mrtvý; a opat, kterýž
užívá s jeho manželkou, vytáhne jej z hrobu,
uvrhne do žaláře a namluví mu, že je v očistci;
a když pak vstane z mrtvých, jako svého vycho-
vá syna opatova, zplozeného s jeho manželkou 308

P o v í d k a d e v á t á. Gillette z Narbonnu vyléčí
krále francouzského z píštěle: žádá za manžela
Bertranda z Roussillonu, kterýž odejde, oženě
se s ní proti své vůli, z nevole do Florencie, a
když si tam namlouvá mladici, Gillette místo ní
lehá s ním, i má s ním dva syny; pročež zamilu-
je si ji potom a žije s ní jako s manželkou . 319

P o v í d k a d e s á t á. Alibek se stane poustev-
nicí, kterouž mnich Rustico naučí zaháněti čerta
do pekla: když pak ji Neherbal odtamtud odve-
de, stane se jeho manželkou 330

Den čtvrtý. Končí se třetí den Dekameronu: a po-
číná se čtvrtý den, kdy za vlády Filostratovy se
hovoří o těch, kterýchž lásky dospěly nešťast-
ného konce 341

P o v í d k a p r v á. Tankred, kníže salernský, za-
bije milence své dcery a pošle jí jeho srdce na
zlaté misce: kteráž, nalijíc na ně otrávené vody,
vypije ji a tak zemře 351

P o v í d k a d r u h á. Bratr Alberto namluví jed-
né paní, že anděl Gabriel je do ní zamilován, a
vydávaje se za něho několikrát s ní leží: pak ze
strachu před jejími příbuznými vyskočí z jejího
domu a uteče se do domu jednoho chudého člo-
věka, kterýž ho druhého dne jako divocha od-
vede na náměstí, kdež jeho spolubratří, pozná-
vajíce ho, jmou ho a uvězní 364

P o v í d k a t ř e t í. Tři mladí mužové milují tři
sestry a uprchnou s nimi na Kretu: nejstarší
z žárlivosti zabije svého milence: druhá, oddávíc
se vévodovi Krétskému, zachrání ji od smrti, ji
samou však její milenec zabije a s onou uprch-
ne: z toho jest obviněn třetí milenec s třetí ses-
trou; a byvše jati doznají to a ze strachu před

smrtí poruší penězi stráž a uprchnou chudí na Rhodus a v chudobě tam zemrou 376

P o v í d k a č t v r t á. Gerbino přes slib, daný králem Vilémem, jeho dědem, napadne zbrojně loď krále tuniského, aby se zmocnil jeho dcery, a když ti, kdož byli na lodi, ji zabijí, tedy je zabije a jemu pak utnou hlavu 385

P o v í d k a p á t á. Bratří Isabettini zabijí jejího milence: ten se jí objeví ve snu a ukáže jí, kde je zahrabán. Ona tajně vyhrabe jeho hlavu a dá ji do bazalkového květináče; a poněvadž nad ním každého dne po dlouhé hodiny pláče, bratři jí jej odejmou a ona brzy potom zemře žalostí . 392

P o v í d k a š e s t á. Andreuola miluje Gabriotta: vypravuje mu sen, kterýž měla, a on jí zase jiný: zemře náhle v jejím náručí: co ho se služebnou nese do jeho domu, jsou jaty Signorií, a ona vypoví, jakož se věc udála: správce města ji chce znásilniti: ona se mu vzepře: zvěděv její otec, kde je, osvobodí ji, kteráž byla shledána nevinnou: kteráž, odeprouc naprosto zůstati nadále v světské společnosti, stane se řeholnicí . . . 397

P o v í d k a s e d m á. Simona miluje Pasquina: jsou pospolu v zahradě. Pasquino si pře šalvěžový list o zuby a zemře: uvězněná Simona, kteráž, chtějíc ukázati soudci, jakož zemřel Pasquino, pře si jeden z těch listů o zuby a zemře stejným způsobem 406

P o v í d k a o s m á. Girolamo miluje Salvestru: odeběře se, donucen prosbami matčinými, do Paříže: vrátí se a shledá ji provdanou: vejde tajně do jejího domu a zemře po jejím boku; a když jej odnesou do kostela, zemře mu Salvestra po boku 412

P o v í d k a d e v á t á. Sir Guillem Roussillon dá své manželce snísti srdce sira Guillemu Cabestainga, kteréhož on byl zabil a ona byla milovala: zvědouc to, vrhne se s vysokého okna na zemi a zemře, i je pohřbena se svým milencem . 419

P o v í d k a d e s á t á. Manželka jednoho lékaře uloží svého milence, pohrouženého do hlubokého spánku, kteréhož pokládá za mrtvého, do skříně, kterouž i s ním odnesou dva lichváři do svého domu. Onen probudiv se hřmotí, i jmou ho jako zloděje: služebná panina vypovídá Signorii, že ho dala do skříně, ukradené lichváři, čímž unikne šibenici, a lichváři jsou za krádež skříně odsouzeni k pokutě na penězích 424

Den pátý. Končí se čtvrtý den Dekameronu: a počíná se pátý den, kdy za vlády Fiammettiny se vypravuje o tom, kterakž milenci po některých útrapách nebo neblahých příhodách šťastně dopadli 439

P o v í d k a p r v á. Kimon miluje a stane se chytřím, i uloupí Ifigenii, svou paní, na moři: je na Rhodu uvržen do vězení, odkudž ho vyprostí Lysimachos, a znova s ním uloupí Ifigenii a Kasandru za jejich svatby, i uprchnou s nimi na Kretu; a když se tam byly staly jejich manželkami, jsou s nimi zase zavoláni domů 441

P o v í d k a d r u h á. Gostanza, kteráž miluje Martuccia Gomíta, uslyšíc, že je mrtev, vstoupí ze zoufalství sama do člunu, kterýž vítr zažene do Susy: nalezne ho živoucího v Tunisu; i projeví se mu a on, kterýž zaujímá za dané rady vysoké postavení u krále, pojme ji za manželku a vrátí se s ní bohat na Lípari 454

P o v í d k a t ř e t í. Pietro Boccamazza uprchne s Agnolellou: narazí na lupiče: mladice uprchne lesem a je dovedena na jeden zámek: Pietro jest jat a uprchne z rukou lupičů a po některých útrapách se dostane na zámek, kdež jest Agnolella, i oženě se s ní navrátí se do Říma . 462

P o v í d k a č t v r t á. Ricciardo Manardi je přistižen messerem Liziem da Valbona s jeho dcerou, kterouž si vezme za manželku, i zůstane s jejím otcem v dobré shodě 471

P o v í d k a p á t á. Guidotto z Cremony zanechá Giacominu z Pavie svou děvečku a zemře, kterouž

Giannuol di Severino a Minghino di Míngole milují ve Faenze: znesváří se spolu; pozná se však, že děvečka je sesterkou Giannòlovou, i do-
stane se jí Minghinovi za manželku 478

Povídka šestá. Giana z Procidy, přistiženého s mladicí jím milovanou, kteráž byla darována králi Bedřichovi, přiváží s ní ke stolu, aby byli upáleni: Ruggieri dell'Oria ho pozná, i vyvázne a stane se jejím manželem 485

Povídka sedmá. Theodoros, zamilovaný do Violanty, dcery messera Ameriga, svého pána, dívku otěhotní, i jest odsouzen na šibenici: když jej k ní vedou, mrskajíce ho, pozná ho a osvobodí jeho otec; i vezme si Violantu za manželku 492

Povídka osmá. Nastagio degli Onesti miluje jednu paní z rodu Traversarů a promarní své bohatství, aniž je milován. Odeběře se na žádost svých příbuzných do Chiassi: tam udrží rytíře štváti mladici, kterýž ji zabije a dá sežrati dvěma psům. Pozve své příbuzné a onu milovanou paní na oběd a ta vidí, jak rozsápávají tu mladici; a obávajíc se podobné příhody vezme si Nastagia za manžela 501

Povídka devátá. Federigo degli Alberighi miluje a není milován, i dvoře se rytířsky přivede se na mizinu, že mu zbude jediný sokol, kteréhož, nemaje nic jiného, předloží k jídlu své paní, kteráž přišla do jeho domu: zvědouc to a změníc své smýšlení vezme si jej za manžela a učiní ho bohatým 508

Povídka desátá. Pietro di Vinciolo odejde jinam povečereťi: paní jeho si zavolá jinocha: vrátí se Pietro: skryje onoho pod kukaní: Pietro vypravuje, že byl nalezen v domě Arcolana, s kterýmž večerel, mladík, vpuštěný tam jeho manželkou: paní kárá manželku Arcolanovu: osel na neštěstí šlápne na prsty toho, kterýž byl pod kukaní: ten vykřikne: Pietro tam běží, spatří jej, i sezná šalbu své manželky, s kterouž na konec zůstane ve shodě pro svou mrzkost 516